

JOOSTENS, Renaat (eigenlijk *Renatus*) A.L., pseudoniem: Albe (Mechelen 8 juni 1902 – Brussel 10 oktober 1973).

Studeerde aan het Scheppersinstituut in Mechelen en was daarna als leraar Nederlands werkzaam in het onderwijs aldaar. Joostens debuteerde als toneelschrijver en publiceerde in 1931 de dichtbundel *Paradijsvogel*, waarmee hij naam maakte als sterk religieus geïnspireerde poëet. Hij leefde sindsdien van zijn pen, publiceerde een twintigtal dichtbundels en enkele romans en reisverhalen. Als Kapitein Zeldenthuis werd hij in de jaren 1940 en 1950 een van de populairste Vlaamse schrijvers voor de jeugd.

In zijn jeugdverhalen zowel als in zijn proza liet Joostens zich wel eens door **flamingantische** motieven inspireren (bijvoorbeeld de **Boerenkrijg**, de strijd van Transvaal). Na de Tweede Wereldoorlog behoorde hij tot de redactie van het weekblad *De Vlaamse Linie*, waarin hij vooral de literaire rubrieken verzorgde. Vier jaar lang werkte hij mee aan het weekblad *Rommelpot*. Onder zowat vijftien schuilnamen publiceerde hij daarin scherp hekelende verzen en proza tegen de naoorlogse **repressie**. Het meest bekend werd zijn in die zin geschreven pastiche op *Reinaard de Vos*, “de zwarte met het incivieke baardje”, die in 1948 ook in boekvorm verscheen. Joostens vertaalde ook Italiaanse en Spaanse lyriek, onder meer van F. Garcia Lorca.

WERKEN: *Reinaard de Vos*, 1948.

LITERATUUR: S(irijs) (= U. van de Voorde), ‘Een leuke satire. Piet Punt: Reinaard de Vos’, in *De Standaard* (7 december 1948); – H. Diddens, *Albe, aan boord van het woord*, 1972 (met bibliografie).

GASTON DURNEZ